Mapes de Patrimoni Cultural

Diputació Barcelona

Castell de Mirambell

Calonge de Segarra

Ubicació

Comarca:	Anoia
Lloc/Adreça:	Mirambell
Emplaçament	A la part més alta del nucli de Mirambell
Alçada:	707

Coordenades:

Latitud:	41.73103
Longitud:	1.48937
UTM Est (X):	374366
UTM Nord (Y):	4621016

Classificació

Número de fitxa	08036 - 150
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Edifici
Estil / època:	Medieval
Segle	XII/XIII
Estat de conservació	Bo
Notes de conservació:	Solament es conservaven unes parets dempeus i hi havia un dipòsit d'aigua al centre, però s'ha netejat i arranjat, consolidant les restes i fent un recorregut explicatiu per les restes. S'ha convertit en un mirador aprofitant el dipòsit com l'element de suport per instal·lar tota la informació que inclou silueta retallada dels castells de la zona que es poden veure.
Protecció	Legal
Tipus de protecció:	BCIN
Europea – Atributs inspire:	National Monument Record – Defensa
Observacions protecció:	BCIN, 592-MH, R-I-51-5230, Decret, 22.04.1949. BOE, 05.05.1949
Data aprovació:	dv., 22/04/1949 - 12:00
Número inventari Generalitat i altres	

inventaris	IPA: 672
Accés	Fàcil
Ús actual:	Social
Titularitat	Privada
Titular:	4412501CG7241S0001EG
Autoria de la fitxa	Jordi Seró i Ferrer. [IN] SITU SCP
Data de registre de la fitxa:	dv., 28/06/2013 - 02:00
Autoria de la darrera revisió:	PB
Data de la darrera revisió:	dj., 17/03/2022 - 07:00

Descripció

El Castell de Mirambell, situat a la part alta del nucli urbà. Conserva només tres dels cinc o sis costats originals que formaven la seva planta poligonal. Aquests murs presenten un notable gruix. Els carreus són de mida mitjana i col·locats en filades horitzontals, units amb morter i calç. S'han tapat recentment alguns dels forats dels murs.

Observacions:

Segons la Catalunya Romànica, vol. XIX el Penedès i l'Anoia, ens descriu l'existència d'una torre circular, situada a l'extrem sud. "Aquesta torre només es conserva en una alça d'uns 2,2 m; devia tenir un diàmetre d'uns 4,5 m i un gruix dels murs d'uns 180 cm. Els seus carreus no són gaire diferents dels del castell, tret que són potser una mica abans, damunt les restes de la qual es bastí el nou castell". Tanmateix, en l'actualitat no és visible degut a la construcció al seu interior d'un dipòsit d'aigua que ara s'ha convertit en un element de suport a l'explicació del castell i al mirador en que s'ha convertit per la seva

Història

La primera notícia documental del castell de Mirambell és de l'any 1039, en el qual el testament de la vescomtessa Engúncia, vídua de Ramon, vescomte d'Osona-Cardona, esmenta Mirambell com una de les propietats que ella tenia per aprisió. El 1086 el vescomte Ramon Folc fa una deixa testamentària al monestir de Sant Pere de Casserres, per la qual el cenobi rep la meitat de l'alou de Mirambell, metre que l'altra part la llegarà a la seva muller Ermessenda. Al segle XII la propietat encara roman a mans dels Cardona. El 1102 Bermon de Cardona féu una donació a diversos monestirs (Santa Maria de Solsona, Sant Jaume de Calaf i Sant Pere del Mont) de tot allò que tenia al lloc de Mirambell. El 1143 el seu fill i successor, Bernat, donà a la seva germana Ermeniarda l'alou que tenia al castell de Mirambell. Quant a la castlania de Mirambell vers la primera meitat del segle XII, n'era el castlà un tal Berenguer Sendred, al qual succeí el seu fill Arnau. A partir del 1170 ja trobem documentada una família cognomenada Mirambell. Al segle XIV el castell de Mirambell consta com una de les propietats dels Cardona, i el 1375 formà part del patrimoni del comtat de Cardona.

Bibliografia

AA.VV. (1992). Catalunya Romànica. Vol. XIX. L'Anoia.Barcelona: Fundació Enciclopèdia Catalana.

de Marca
CASTELLS